

„Оги – Огненото Драконче“

© Автор на текста: Маргарита Йорданова Дюлгерова

© Художник: Невена Колева Колева

Каква е тайната на странните кълбовидни мълнии? Какво се случва с малката водна капка в страната на Хримтурсите?
Защо Перун, Тангра и Зевс не могат да помогнат?
Кой е странныят професор Холц Копф от Академия „Вермикайо“ – почетен рушвет-пиар в Ментърджи колидж, имиджмейкър на Нетфон?
Ще научиш от „Оги и кълбовидните мълнии“ и ще овладееш инструмента за мислене НИ-СИ – налична информация, скрита информация.

4. „Оги и кълбовидните мълнии“

Съдържание

	Епизод №
Страхуват се	4-01
Неканени гости	4-02
Свраката разужнава.....	4-03
Оги търси ключето.....	4-04
Съмнения	4-05
Изпитание.....	4-06
Сънят на Ели	4-07
Вест	4-08
Перун се завръща.....	4-09
Пророчеството на норните	4-10
В къпинака и малинака.....	4-11
Ото се втурна презглава.....	4-12
Какво бе забелязал Тангра.....	4-13
Инфоглед.....	4-14
Кълбовидна мълния	4-15
Храбрата Оли	4-16
Я, виж ти!.....	4-17
Магията на сферите	4-18
Оги и Бялата сфера.....	4-19
Изворът на мъдростта	4-20

Какво научи Ави.....	4-21
След Ави в звездната бездна	4-22
Нетфоните	4-23
Да обърнеш заклинанието	4-24
Кой, кого?	4-25
Скандинавска митология.....	4-26
Речник към „Оги и кълбовидните мълнии“	4-27
Библиография към „Оги и кълбовидните мълнии“	4-28
Отговор на въпросите от „Оги и Дъг“.....	4-29
Опитай се да отговориш.....	4-30
Отговори на въпросите към „Оги и Кълбовидните мълнии“	4-31
Вълшебният инфоглед отговаря.....	4-32
Азбучен указател към „Оги и кълбовидните мълнии“	4-33
Тайното оръжие „И“	4-34
Прочети!	4-35

4_01_Страхуват се...

– Ламята май е права... Моето семейство са пъстървите. А аз дори не ги познавам... Дали имат нужда от мен? – въздъхна натъженият Дъг – В горното езеро има млади пъстърви. Ще отида при тях.

– Да дойда ли с теб?

– Ела. Оги, приятелите ни се страхуват от нас.

– Дъг, ти растеш. Страшничък си – но само за враговете... Точно това ни помогна в битката с Ламята.

– Твоето умение да четеш мисли също ни спасява много пъти, но сега ги плаши... Изоставиха ни, а уж сме приятели.

– Дъг, опитай се да ги разбереш. Страхуват се не от мен, а от лошите си мисли. Нужно им е време, за да се научат да ги прогонват. Срамуват се от тях. Затова ме отбягват – за да не ме разочароват. Аз пък се опитвам да овладеея вълшебството – да чета чуждите мисли само когато сме в опасност.

– Да вървим. – Дъг се гмурна. Прескочи водопадчето и заплува из езерото.

– Как ще стигнеш до Горното езеро? – недоумяваше Оги.

– Под хълма има пещера. Подземен поток свързва езерата. Ще те изпреваря, дори и да полетиш. – Дъг плесна с опашната си перка и изчезна зад Скалата, която дремеше на припек.

Ели, червеното омайниче, се беше скрило сред камъните и се преструваше, че спи. Гарванчето Охи и кученцето Дан се мяркаха в далечината, сред къпинака и малинака. Оли и Ави не се виждаха наоколо.

Оги се озърна. Чувстваше страха на приятелите си и нежеланието им да е близо до тях. Въздъхна и тихо се отдалечи от поляната. Пое по стръмната пътека към върха – реши засега да не се показва в образа на огнено драконче. Не разбираше, защо да не използва дара на Лунния лъч¹. Мислеше си: „**Обичам приятелите си. Уважавам желанията им. Но нима винаги трябва да правя това, което искат те?...**“

4_02_Неканени гости

Скоро Оги стигна до езерото на младите пъстърви. Завари Дъг самотен и тъжен.

– Изпокриха се. И те се страхуват. Май трябва да отида в океана, при акулите...

Дъг отчаяно погледна Оги, но преди той да успее да му отговори, иззад храсталака изскочи някакво гърчаво същество със слушалки на ушите и микрофон пред устата. То забърбори:

– Можеш да станеш голяма риба, но ти трябва имиджмейкър².

– На жмичка ли ще играем? Пу! Ти жумиш! – извика Оги.

Уж не беше много силен гласът на Оги, но гърчавото същество отлетя на няколко метра. Преди да цопне в езерото, Дъг му се притече на помощ.

– Благодаря. Приятелят ти май не си знае силата...

– Извинявай. Удари ли се?

– Не. Дъг, ти ми спаси живота. Затова ще ти помогна. Ще направя тъй, че всички да те харесват. Да ти се възхищават. Да те боготворят. Ти ще бъдеш Мистър Дъг!

– С тази челюст-кука и с тия остри зъби?

– Тъкмо. Щом искаш да си голяма риба, трябва ти много остри зъби. А тая челюст е просто великолепна! Отдалече предупреждава, че с теб шега не бива...

– Аз обичам шегите, но...

---

¹ Какъв бе дарът на Лунния лъч? Припомни си „Оги и Дъг“.

² Виж в речника на „Оги и Кълбовидните мълнии“

– Ще можеш да се шегуваш и да правиш каквото си искаш. Ще натрупаш голямо богатство. Ще бъдеш единственият дистрибутор на Нетфон в океана.

– Прекрас-с-сна идея! Океанът е огромен пазар-мечта за търговеца.

От храстите изскочи гъвкава дама с модерни дрехи, които блестяха, като че бяха избродирани с мънички огледалца. Гърчавото същество ѝ се поклони ниско, почти до земята.

– Това е прочутата певица Ла Миа. Няма друга като нея. Може да пее на девет гласа. А аз съм ХоГ. – мазно рече гърчавото създание и подаде визитката³ си. На нея пишеше:

„Професор Холц Копф от Академия „Вермикайо“

Почетен рушвет-пиар в Ментърджиколидж

Имиджмейкър на Нетфон“

– Какво е дистрибутор? – притеснено попита Дъг.

– Най-главният търговец. Ако станеш дистрибутор – само ти – единствен във вашия край ще имаш право да продаваш нетфони.

– Какво значи думата „нетфон“? – тихичко запитва Оги – страхуваше се, силният му глас да не отвее пак ХоГ.

– Това е нетфон. – ХоГ показва малка кутийка. – Вътре има телефон, компютър, фотоапарат, камера. Можеш да се свържеш с всекиго, навсякъде.

– А какво значи думата „имиджмейкър“? – Дъг учудено надникна във визитната картичка.

– ХоГ е имиджмейкър. Той ще ти с-с-създаде такъв образ, че всички да те харесват. – изсъска Ла Миа.

– Ти художник ли си? Ще ме нарисуваш ли?

– Не! - Хог се сгърчи от досада. – Аз съм специалист по рекламата. Мога да накарам хората да харесат всичко и всекиго.

– Дори и да е грозен? – изуми се Дъг.

– Независимо дали е добър или лош?! – възмути се Оги.

– С-с-само най-силните могат да си позволят да наемат ХоГ.

– Услугите ми са скъпи...

---

³ Визитката или визитната картичка съдържа: име, адрес, телефон, интернет адрес на фирма или на човек, който работи с много непознати хора.

Престорената скромност на ХоГ учуди Оги, но той не се замисли много над това. Нетърпеливият Дъг вече питаше за цената.

– Нищо, нищо няма да ти струва. Нали си ми приятел! Спаси ми живота. – мазно, мазно занарежда ХоГ.

– Е, ако толкова много ис-с-скате да ни се отблагодарите – потърс-с-сете златното ми ключе. Загубих го някъде тук.

Оги и Дъг тръгнаха да дирят ключето на Ла Миа. А ХоГ се разхождаше и снимаше ли, снимаше...

А Ла Миа? Тя се припичаше край езерото и си говореше с младите пъстърви. За какво ли?

4_03_Свраката разузнава

Свраката летя край езерото на младите пъстърви. Ослушва се, подскача насам-натам край Ла Миа. Чу я да съска:

– Това ез-з-зеро вече не ви трябва. Грабвайте парите! Те с-с-са вашия джакпот. Те с-с-са ключа ви за с-с-света на богатите и с-с-силните!

После Свраката намери Дан. Тихичко му каза нещо. Той се шумгна в храсталака.

„Брей, трудно нещо било да се пази тайна!“ – мислеше си Свраката, но успя да спази обещанието си – изчака Дан да се завърне.

– Джаф! Вярно е това, което си научила: Пъстървите са продали езерото си.

– Страхувам се от алчността им. – прошепна Ели.

– Та те продават родното си езеро! Но къде ще снасят хайвера си? – възмути се Оли.

– **Дъще, който загуби корените си, който продаде Родината си, немил-недраг ще се скита.** – тъжно сведе клони мама Йоли. – **Радост и покой никъде не ще намери...**

– Купили са си нетфони. Много важни са станали. – изкрюка нетърпеливо Свраката. – Ще ходят на околосветско пътешествие. С много пари.

– Джаф, намерих визитната картичка на този, дето продава нетфони.

Скалата прочете визитката и се засмя:

– „Холц“ значи дървесина, „копф“ – глава. Буквално преведено – „дървена глава“. На немски език „холцкопф“ означава „дървен философ“ – човек, който много приказва, преструва се, че всичко знае.

– Чух го да казва: приятелите ми ме наричат ХоГ – от „ХолцГот“. – изкряка Свраката.

– „Гот“ означава „господ“, „бог“.

– Ха, тоя да не се мисли за бог на дърветата? – възмути се Оли.

– Дървен господ за такива като него⁴! – ядоса се мама Йоли.

– „Професор от академия Вермикайо“. – прочете Скàлата и се разтресе от смях – На италиански думата „вермикайо“ означава „гъмжило от червей“. Този „професор“ да не е червей?

– Джаф! Знаех си аз! Не му е чиста работата на това гърчаво същество. А и тая лъскава Ла Миа...

– Ла Миа ли каза? – подскочи скакалецът Скокльо – „И“ плюс „А“ става „Я“.

– Ламята е купила езерото на младите пьстърви?! – ужаси се Червеното омайниче Ели.

– Да. Джаф! Щяла да продава „жива вода“.

– Оги е в опасност! Трябва да го предупредим! – Маймунката пьргаво се запромъква през храстите.

– Ох-и! Идвам и аз! – гарванчето прелетя над пропастта, към непристъпните канари – там, където маймунката Ефу не можеше да мине.

4_04_Оги търси ключето

Оги тръгна да търси ключе, което да прилича на беглеца. Спусна се към летовището в подножието на планината. Превърна се на зеленооко момченце. Приблужи се към стрелбището в увеселителния парк.

– Мечето! Искam мечето!

– Утре мама ще ти купи по-хубаво.

– Не! Сега! Това мече! Искam го!

– Мама не може да стреля.

Хлапето се разрева гръмогласно. Хората започнаха да се обръщат. Майката се притесни.

– Извинете, може ли аз да стрелям вместо вас? – учтиво запита Оги.

---

⁴ „Дървен господ“! – народен израз, който означава, че някой заслужава да го напердашат.

Жената плати. Оги стреля два пъти. Мечето подскочи и тупна в ръчичките на малчугана.

– Улучи! И двата пъти! – детето заподскача от радост.

Мъжът от стрелбището подаде на Оги верижка с ключе, което много приличаше на беглеца. Оги взе ключето, а верижката постави на вратлето на мечето. Сбогува се с майката и детето и се скри сред тълпата летовници. Какво ли е намислил Оги?

4_05_Съмнения

„Странен е този ХоГ. Още по-странна е Ла Миа.“ Мислиш си и решаващ да се превъплътиш в образа на зеленоокото момченце Оги.

Дали да използваш дара на Лунния лъч? Колебаеш се. Обеща, че няма да четеш мислите на приятелите си. Но Дъг дори се радва, когато го разбираш без думи. Поглежда те. Исква да ти каже нещо. Съсредоточаваш се. Възприемаш не само мислите, но и чувствата му. Ясно. Решил е да рискува, но не вярва на ХоГ. Страхува се от Ла Миа. Е, има защо. Около нея витае могъща магическа защита. Дори не можеш да се доближиш до мислите ѝ. Вече знаеш – срещу теб се изправя някой, който има какво да крие.

Внимателно изучаващ магическите потоци около ХоГ и Ла Миа. Опитваш се да ги завихриш по същия начин около теб и Дъг. Получи се! Че то не било чак толкова трудно...

4_06_Изпитание

Оги се промъкна до Дъг. Даде му ключето-близък, което спечели на стрелбището.

– Запитай новите си приятели, това украшение ли са изгубили?

– Оги, какво си намислил?

– Преди да се довериш някому, трябва да го изпиташ...

– Да не се обидят? – поколеба се Дъг.

– Остави ключето върху големия камък. Скрый се и гледай, какво ще се случи. Аз ще бъда наблизо.

– Идват. – Дъг се гмурна и отплува към подводната пещера. Оги се скри в гората. На поляната край езерото се появи гъвкавата дама и гърчавият ѝ спътник. Като видяха ключето, очите им алчно заблестяха.

– С-с-сръчно-мръчно-ж-ж-жлъчно, ш-ш-швак! Езерото глътвам, джвак! – Напразно тя повтаряше заклинанието и топеше ключето във водата. – Из-з-мамиха ме! Това не е моето ключе!

Е, разбра, какви са намеренията на гъвкавата дама. Време е вече да проучиш вълшебната сила на ключето-беглец. „Но къде ли е то?“ мислиш си, докато заедно с Дъг продължаваш да следиш неканените гости.

4_07_Сънят на Ели

– Да не си болен? – Скалата разтревожено погледна Скакалеца. – Скокльо, ти никога не си се засеждал толкова дълго на едно място.

– Аз... такава... Тихо! Ели заспа толкова късно...

– Ох-и! И май пак сънува пророчески сън.

– Трепери от страх. Как да я спасим от кошмара? – зачуди се малката капка Ави. – Скокльо, бързо ела!

– Ъ-ъ-ъ... Кракът ми се схвана. Не мога да помръдна.

– И това ми било приятел! – възмутената Ави капна върху цветчето на Ели.

Омайничето се събуди.

– Какво сънуваше?

– Оги беше много тъжен. Нищо не виждаше. Нищо не чуваше. Приближаваше огнената колесница на Бурята. Тя пришпорваше светкавиците. Трътлестите гръмотевици се тътреха след тях. В „Казаните“⁵ вряха, клокочиха магиите на Хала-Халетия, върла проклетия.

– Страхотия! – разтрепера се малката капчица Ави, залюля се върху аленото цветче на Омайничето. – Ели, да не си орисница?!

– Пророчица, не орисница! Орисниците наричат и даряват новородените бебета с вълшебни умения. Пророчиците предсказват бъдещето. Ох-и! И какво се случи после?

Гарванчето кацна до цветето и се ококори изненадано, като чу отговора му:

– Появиха се две кълбовидни мълнии.

– Откъде? – скакалецът Скок забрави, че го „боли“ кракът и подскочи от нетърпение.

---

⁵ „Казаните“ – котловина в Пирин планина, оградена от много високи върхове и непристъпни скали, по които растат еделвайси.

В цепнатината на скалата, точно под скакалеца, нещо проблесна.

– Не зная откъде дойдоха. – въздъхна Ели – Видях само, че едната беше по-черна от най-черната нощ, а другата сияеше с мека лунна светлина.

– Странно... Черна мълния... – Скалата дълбоко се замисли. – Няма данни. В митологията много богове поразяват враговете си със светкавици: древногръцкият Зевс, скандинавският Тор, славянският Перун...

– А пророчиците ги принасят в жертва... – рече някой с измамно тих и спокоен глас. – Изпращат ги при мен – всемогъщия Тангра.

Мургав мъж с дълга конска опашка на върха на главата леко скочи от коня си. Безшумно се приземи. Никой не успя да види, как ловко стреля. Стрелата се заби в земята – точно между лапичките на Дан. Кученцето бе изскочило и застанало пред омайничето.

– Храбро куче! – рече прабългарският бог Тангра и понечи да го погали.

Дан застрашително изръмжа:

– Джаф! Ели не е ничия жертва!

– Правилно! – небето с трясък се разтвори. – Ели е правнучка на моята любима Европа⁶. Тя е под моята закрила!

– Забравяте, че тези планини са моя дом. Няма да позволя битки да го разрушат...

Снагата на Перун се извиси сред скалите и закри слънцето.

– Рушат! Битки! Къде? Там съм! – Развъртя железния си чук скандинавският бог Тор, облечен в животински кожи. – Уф, че е горещо в тази България!

– Именно – България! Носи името на моя народ!

– Но народът ти, Тангра, се стопи в славянското море. – проехтя гласът на Перун.

– Хайде! Да почваме битката!

Тор бърза да се развихри. Рижата му коса се развя.

– България е в Европа. Значи българите са мои поданици. – отсъди Зевс.

– Не сме ничии! – звънна гласчето на малката круша Оли.

---

⁶ Виж мита за отвличането на Европа в книгата на Николай Кун „Старогръцки легенди и митове“.

– Ах, каква смела красавица! – Тор почеса рошавата си брада. – Истинска валкирия⁷!

– Момчета, позабавлявахте се достатъчно. А сега помогнете на децата! Посъветвайте ги.

– Майко Вемура, щом ти си с тях, мъдростта на света...

Вековната мура изгледа тъй строго боговете гръмовержци, че гръм да ги беше ударил, по-малко щеше да ги стресне.

– Там е работата, че... – започна Зевс.

– Че нищо не знаем за кълбовидните мълнии. – завърши мисълта му припряният скандинавски бог Тор.

– Учените още не могат да обяснят това природно явление⁸. – обади се Скалата.

– А дали е само явление? – запита Вемура.

– Магия? Халата⁹ е стара познайница. Ще се опитам да разбера, какви ги е забъркала пак. – рече Перун и се сля с планината.

– Да видим, как пророчицата ще тълкува съня ти. – Зевс погали омайничето Ели и то засия. Гръмовержецът затръшна облачната порта на небесата и изчезна.

– Май ще трябва да преклоня глава пред Норните... – намръщи се Тор и полетя към небесната страна Асгард¹⁰.

– А може би ключът от загадката е скрит някъде тук... – Тангра многозначително погледна Скакалеца. Метна се на коня си и скочи в звездната бездна.

4_08_Вест

Времето и разстоянието не притесняват боговете. Преди да мигнеш – ето ти го Зевс – пристига отново с гръм и трясък.

– Пророчицата предсказа: „Суша! Страшна суша! Суша небивала! Ако ключът ключалката си сам намери...“

---

⁷ Виж „Скандинавска митология“.

⁸ Ако искаш да научиш повече – прочети епизода „Кълбовидна мълния“ от „Оги и Кълбовидните мълнии“.

⁹ Коя е Халата – виж в речника на „Оги и Кълбовидните мълнии“.

¹⁰ Виж „Скандинавска митология“ от „Оги и Кълбовидните мълнии“.

– Джаф! Ясно е, че ще има голяма суша, след като изсичат и палят горите.

– Там, където ни унищожават, земята се превръща в пустиня. – тъжно сведе клони мама Йоли.

– После там царуват Жегата и Студът. – намръщи се Вековната мура Вемура.

– От тях дори ние – скалите се рушим, а почвата я отнасят пороите.

– Кой ме вика? – Пороят Ото надникна иззад един бухлат облак, заплашително надвиснал над езерото.

– Говорим за вълка, а той в кошарата... – промърмори старият гарван.

– Каква ти суша! Щом аз съм тук... – Ото изду бузи и се навъси. – Къде е? Къде е Сушата? Ще я насмета набързо!

– Кротувай, Ото! – смъмри го Скалата. – Знаеш, какви ги вършиш, като се развихриш, без да мислиш...

– А ти все много знаеш. Докато мъдрувате, някой може да намери ключето. Открие ли ключалката...

Осъзнал си: „Опасно е! Обидим ли Зевс, съмнявайки се в предсказанието, кой знае, какво ще се случи...“ Превъплъти се в образа на практичната малка круша Оли и тичай да спасяваш положението!

„Богове! Отговарят ти с още по-забъркани загадки!“ – ядосва се Ото, но само наум, защото навреме се сеща, че Зевс е прочут със страшния си гняв. Оли, бърза да благодари на госта. Малката круша е чела старогръцки митове, знае, че „Зевс е върховен бог. Свикнал е и богове и хора да му се подчиняват. А пороят Ото се усъмни в думите му... Но това не са негови думи! Пророчествата могат да се тълкуват различно.“ – мисли Оли, докато изпраща Зевс с почести и богати дарове.

4_09_Перун се завръща

Преди да въздъхнеш – ето и Перун се завръща – извисява се над върховете и боботи:

– Халата ще воюва с Калин Орела.

– Но той току-що се е излюпил?! – изумява се мама Йоли.

Е, няма що... Ще трябва да почакаш, докато орлето порасне или поне докато прочетеш „Оги и Халата“.

4_10_Пророчеството на норните

Ето ти го Тор – още по-рошав, още по-сърдит:

– Норни! Не може никой да им угоди, нито да ги разбере.

– Повтори, какво ти казаха! – Строгийт глас на Вемура кара Тор да се изопне като послушен ученик и да изрецитира:

– „Когато далечното стане близко, а близкото – далечно;

когато Времето се слее с Пространството;

когато доброто стане зло, а злото – добро;

тогава краят ще бъде начало, а началото – край.“

Предстои ти едно почти непосилно очакване – чак докато прочетеш – „Оги и Вселената“. Тогава ще узнаеш, какво означава тайнственото предсказание.

4_11_В къпинака и малинака

– Ключът на загадката е скрит някъде тук. Но къде? – недоумяваше малката круша Оли.

– Как не съм го надушил досега?!

Дан нетърпеливо размаха опашка. Втурна се към къпинака. Като истински следотърсач се промъкна в гъсталака и скоро пухкавата му козина се белееше редом с черните къпини.

Да не остане по-назад от приятеля си, гарванчето Охи се вреше из малинака. Скоро край червените малини се ветрееха черни перушини.

Покрай детективската задача приятелите се изподраха, но и добре си похапнаха. Изпоцапани и проскубани задрямаха на припек.

Събудиха се привечер. И сякаш не бяха същите. Дан гневно ръмжеше и наричаше Охи с грозни думички. Дори се опита да го сръфа, моля ви се! Гарванчето го кълвеше и жестоко го обиждаше – сякаш никога не са били приятели, а заклетии врагове – от векове враждуващи на живот и смърт.

И Оли цял ден се скита из планината да дири ключето. Върна се с ожулени колене. Скараха се с мама Йоли. Ах как само се скараха! Тежки думи си надумаха. Добрата мама Йоли не приличаше на себе си. Свирепо размахваше клони. Здравата напердаши Оли и тя сърдито изфуча нанякъде. На всяка крачка страшни закани сипеше. Малката круша Оли премина край стария вълшебник и дори не го поздрави.

„Просто да не повярваш! Гняв? Неуважение? Жестокост? В нашата гора?!“
– чудеше се Ох, кацайки до Скалата.

4_12_ Ото се втурна презглава...

– Зная, къде е ключът...

– Май е по-добре... – притеснено се обажда Ели.

– Да си остане скрит! – Скокльо нетърпеливо довършва мисълта на Омайничето, но не се помръдва от мястото си.

Вече всички забелязват, че вечно-подскачащият Скакалец отдавна стои над пукнатината.

– Дай ключа! – навъсен, Пороят Ото духна и отвя Скокльо чак на другия край на езерото. Грабна ключето от пукнатината в скалата.

– Чакай, Ото! Голяма беля... – опитва се да го спре мама Йоли.

– „Все Чакай! Чакай!“ . На вас да остане, ще скръстите ръце и ще чакате да се сбъдне предсказанието.

– Прибързаните действия може по-рано да докарат Сушата... Ох, вие младите никого не слушате... – мърмори старият гарван.

– Ото, помисли преди да се втурнеш презглава. – Вековната мура Вемура също не успя да спре Пороя Ото.

Той изфуча и изчезна. Къде отиде ли? Какво направи?

За да разбереш, прочети „Оги и Сушата“. Сега получаваш още една възможност – за да проучиш вълшебствата на тайнственото ключе, се връщаш назад във времето – преди пороят Ото да грабне ключето.

4_13_ Какво бе забелязал Тангра?

– Скокльо, отмести се! – червеното омайниче Ели се наклони към скакалеца, но не успя да види, какво крие.

– Не мога... Боли ме кракът.

– Ти излъга. Чувствам. Нищо не те боли. Какво се опитваш да скриеш?

Взмутена, Ели протяга червеното си цветче, но все не успява да надникне. Ави пъргаво се плъзна покрай Скакалеца и нали си е водна капка – промъкна се в цепнатината.

– Ето защо Тангра те гледаше тъй многозначително. Ключето! Ето го! Откъде го взе?!

– Не съм го докосвал дори! Изтърва го Ламята, преди да падне в пропастта. Оттогава не смея да мръдна от тук. Жаден съм. Гладен съм.

– Аз ще го пазя. Ти си почини.

– Не, Ави! Не го пипай! Кой знае в какъв капан ще попаднеш пак... Спомни си Окото на Ламята¹¹!

– Е, не беше чак толкова страшно. Справихме се.

– С какво? – строго ги изгледа старият вълшебник и кацна близо до скакалеца.

– С Окото на Ламята.

– Май пак си търсите белята... – Ох видя ключето. – Така си и знаех!

– Да го изпробваме! – подскочи Скокльо.

– Ламите заключват изворите. Така пише във фолклорната енциклопедия. – обади се Скалата.

– Изпробвайте ключето с мен, нали съм водна капка.

– Ох, голяма беля сте, но май сте прави... Добре. Ще изпробваме ключето, но ще изпълнявате всичко, което ви заръчам.

Дан и Ави закимаха енергично. Познаваха добре стария вълшебник и знаеха, кога не бива да спорят с него. А и послушанието е малка цена за такова невероятно приключение.

– Ще направиш ли заклинание? – потрепера Ели.

– Най-силното заклинание е предпазливост и внимание. Вслушвайте се в себе си! Осъзнайте, какво чувствате! Осмисляйте това, което виждате и чувате!

Гарванът-вълшебник измъкна изпод крилото си огледалното човече РаПър¹².

– РаП, РаП, РаП! – затанцува то.

Скакалецът Скокльо повдигна ключето.

– Тегли ме към водата. Едва го удържам.

Червеното омайниче се любуваше на ключето.

– Толкова е изящно! – прошепна Ели.

---

¹¹ Припомни си „Оги и Ламята“ и „Оги и Дъг“. Ако не си ги чел още – от тях ще научиш, какво е вълшебството на Окото на Ламята.

¹² Припомни си вълшебството на РаПър от „Оги и Дъг“.

Маймунката Ефу почувства, че силите на скакалеца привършват и предвидливо застана между него и брега на езерото. Внимателно го притисна, за да не може да подскочи към водата.

Тогава ключето се обърна към Ави. Като омагьосана, тя се плъзна към него.

– Дръж ме, Оли! – извика капката.

Малката круша я прегърна, но беше ясно, че дълго няма да я удържи. Гарванчето и Скакалецът повдигнаха ключето. Пуснаха го в малка вълшебна кутийка. Ох захлопна капачето и го заключи с древно заклинание. Всички въздъхнаха с облекчение. Скакалецът се строполи изтощен на тревата. Треперещата водна капка Ави запази самообладание – успя да свести скакалеца Скокльо.

А РаПър танцуваше ли, танцуваше.

– РаП! РаП! РаП! – припяваше огледалното човече.

– Какво научихме за ключето? – запита кученцето.

– Прилича на обикновено ключе – размер, тегло, форма, цвят. Същият е и металът от който е направено... – започна да изброява малката круша Оли.

– Но мирише различно! Джаф!

– Ох-и! Има голяма вълшебна сила! – не се стърпя гарванчето.

– Не бързай, сине! – намеси се старият вълшебник. – Рано е да говорим за вълшебната му сила. Още нищо не знаем за нея.

– Но не е обикновено, а ламско ключе. – промълви тихо маймунката Ефу.

– Ох-и-хи-хи! Ама че го каза: „ламско“...

Водната капка Ави не обърна внимание на присмехулника. Бързаше да сравни наблюденията си с тези на скакалеца:

– Скокльо, ти каза, че ключето те е тикало към езерото. А пък мен ме дърпаше към себе си. Дан, а ти какво видя?

– Джаф! Наблюдавах огледалните образи върху РаПър: Скокльо потъна в езерото, а то изчезна сред черно небе с непознати съзвездия.

– Ами Ави, видя ли я там? – Вековната мура Вемура се приведе, за да чуе по-добре отговора на кученцето. Знаеше, че Дан е много наблюдателен.

– Не разбрах, какво ѝ се случи. Погълна я бездната. После я видях отново. Бе неподвижна. Пленена от остри, прозрачни върхове. Сияния – студени и страшни, но много красиви танцуваха около нея.

– Почувствах... Ави беше самотна и отчаяна... – Червеното омайниче Ели прегърна водната капка.

– Безнадеждност. Безкрайна. Ледена. – потръпна маймунката Ефу.

Обикновено бърбтива, сега Ави дума не продума. Сгуши се в прегръдката на Ели.

– Може би това е ключе към друга вселена... – тихо промърмори старият вълшебник, но всички го чуха и очите им светнаха: „Какви ли невероятни приключения ги очакват?!“

– Кога ще използваме ключето? – както винаги Скок е най-нетърпелив.

Гарванът строго го изглежда:

– Когато съберем нужната информация, за да сме сигурни, че няма да ни навреди.

Кога ли ще се случи това? Запаси се с търпение! Може би ще успееш да задоволиш любопитството си в „Оги и Вулкана“.

– Джаф! Не е честно! Ави, все на теб се падат най-интересните приключения...

– И аз видях огледалните образи. Звездите над Ави бяха от нашата галактика. Само че от преди милиони години.

– Ска̀ла, това от компютърната мрежа ли го научи? – пошегува се Скакалецът.

– Не, Скокльо. Ние, скалите, имаме обща памет. Много по-мощна, много по-древна. Помним сътворяването на Слънчевата система и времето за което разказват древните митове.

Ако си мислиш:

„Не обичам да се изправям невъоръжен пред неизвестното.“

Въоръжи се с едно от най-мощните съвременни оръжия – **информацията!**¹³

4_14_Инфоглед

С него ще търсиш нужната информация – дори и да е скрита сред ледено безмълвие или в огнени бездни.

Много е важно да си информиран! За какво ли? За всичко! Какво? Кога? Къде се случва? Кой? Кого? Защо? Как иска да промени или да подчини. Ето, видя ли! Вече потъваш в море от въпроси. Внимавай да не се

---

¹³ Прочети епизодите: № 4-14 и № 4-34.

удавиш!... Кой е най-важният въпрос? Прецени, дали отговорът му ще ти помогне. Казват ли ти истината? Точна ли е информацията? И все пак – Какво е информацията?

Информацията е това, което възприемаш – виждаш, чуваш, усещаш, това, което осмисляш и разбираш. Тя ти помага да вземаш верни решения, да действаш, да постъпваш правилно.

Първо реши: Каква информация ми е нужна? Какво трябва да знам, за да спася приятелите си и да победя врага?

После се огледай. Припомни си това, което вече си прочел. Подреди наличната информация – това с което разполагаш.

Прецени, какво още ти е нужно. Каква информация трябва да си набавиш? Липсващата информация може да откриеш по различен начин: Като почувстваш, вкусиш, докоснеш, помиришеш – с една дума, като използваш всичките си сетива, за да възприемеш повече факти.

Щом определиш: **Какво** искаш да научиш?

Идва ред да решиш: **Къде** да търсиш необходимата информация?

Как да се сдобиеш с нея? – Да наблюдаваш? Да купиш информацията, която ти трябва? Да използваш справочните издания – енциклопедии, речници? Или търсачки в Интернет? Да попиташ приятелите си? Да експериментираш? Да предизвикаш някого да действа и така да научиш това, което искаш да знаеш? Да я получиш с вълшебство?

Как ще търсиш информация – ти решаваш.

Но първо – виж, какво е написано за кълбовидните мълнии:

4_15_ Кълбовидна мълния

Кога се появява? – При буря, облачно време и силен вятър. Често се образува редом с обикновените мълнии. Изскача от проводници с високо напрежение. Спуска се от облаците. Рядко се появява неочаквано във въздуха или „излиза“ от някой стълб, дърво или друг предмет.

Размер – от сантиметър до метър в диаметър.

Форма – сферична, дискообразна или крушовидна.

Цвят – бял, жълт, зелен. Често светлинното им излъчване е петнисто

Мощността на излъчването – е около 100 вата, тоест, свети като силна електрическа крушка.

Температура – външната ѝ повърхност вероятно е с температура близка до тази на въздуха, защото няма данни той да е по-топъл край нея. Вътрешната ѝ температура може би е над 300 градуса по Целзий¹⁴.

Как се движи? – Обикновено със скорост от половин, до един метър в секунда.

Как въздейства върху хората? – Според оцелелите очевидци причинява страх, главоболие, халюцинации. Спира телевизионното излъчване. И радиопредаванията. Трансформаторите изгарят.

Колко живее? – От десет секунди, до една минута.

Как изчезва? – Малките кълбовидни мълнии обикновено изгарят или угасват, а големите се разпадат.

Каква енергия може да отдели? – Учените сравняват енергията отделена при взрив на 25 сантиметрова кълбовидна мълния с тази на мощна бомба.

Как да се предпазя от кълбовидна мълния? – Не се движи! Не размахвай ръце! Наблюдавай внимателно! Приближи ли се много – издишай въздух срещу нея.

Какво е кълбовидната мълния? – Все още няма експериментално доказана и общопризната хипотеза¹⁵. Някои учени смятат, че кълбовидната мълния е изградена от силно нагорещени газове, придържани от много здрава и гъвкава обвивка, която запазва топлината. По различни начини се опитват да обяснят, как възникват кълбовидните мълнии и какво се случва вътре в тях, докато се движат, разпадат или взривяват. Общото за всички хипотези е, че образуването на кълбовидните мълнии се свързва с електричеството в атмосферата.

---

¹⁴ Това е един от начините за измерване на температурата. Обикновено термометрите в Европа са по тази скала. Наречена е на името на нейния откривател. Ако искаш да научиш повече – напиши в някоя търсачка в Интернет търсещите думи: „Целзий – измерване на температура“.

¹⁵ В речника към „Оги и кълбовидните мълнии“ е обяснено значението на думата „хипотеза“.

След като вече знаеш толкова много за истинските кълбовидните мълнии, разбираш, колко са опасни. Най-добре е в буреносно време да не си търсиш белята... Кълбовидните мълнии – дори и най-мъничките, могат да взривят цяла къща!

4_16_Храбрата Оли

Беше необичайно тихо. Дори шурците замлъкнаха. Злокобна тишина тегнеше над поляната. Появи се сияеща топка. Следваше я – черна.

„Диаметърът им е около 10 сантиметра.“ – помисли си Скàлата. Спомни си, как преди няколко века кълбовидна мълния – много по-малка от тази – разцепи върха на планината.

Двете сфери полетяха към гората. Спуснаха се над водата край водопадчето.

„Носи ги въздушното течение. Право към крушата. Май се сбъдва сънят на Ели.“

На около метър над тревата сиянието зави плавно покрай дърветата. Движеше се в кръг. След него с меки, котешки стъпки се промъкваше тъмнината.

Въпреки че слънцето припичаше, хладен полъх скова Дани. Кълбовидните мълнии преминаха на една опашка разстояние. Козината му настръхна.

Ави се вкопчи в него и засия.

Скакалецът крепеше червеното омайниче. То беше станало пепеляво от страх. Маймунката трепереше, скрита зад дънера на мама Йоли.

Кълбовидните мълнии приближаваха.

– Не! – викът на Оли раздра тишината и се сля със стенанието на мама Йоли.

– Спри! Оли! Детето ми! – всяка клонка, всяко листо на старата круша се протягаше към Оли, но не успя да я достигне.

Малката круша изскочи точно пред кълбовидните мълнии. Те плавно я заобиколиха и продължиха да обикалят поляната. Сякаш търсеха нещо. Или някого.

Ако смяташ, че дебнат Оги – прочети „Магията на сферите“, но не пренебрегвай следващите епизоди.

Образът на могъщия Тор ти допада? Добре, превъплътил си се в образа на Тор? Мяташ се на коня и препускаш след Ави и черната сфера, която я отвлече... Но...

4_17_Я, виж ти!

*Приземяваш се в трънака. Ако не ти достига информация – набави си я!
Иначе често ще се търкаляш из бодливите храсти...*

*Чий е чукът Мьолнир? Надникни в съдържанието на „Оги и
Кълбовидните мълнии“. Потърси „Скандинавска митология“. Там ще
намериш отговора. Явно нещо си пропуснал, докато си чел за този
скандинавски бог. Припомни си подвизите му. Научи повече за него. Тогава
ще разбереш, каква важна информация си пренебрегнал.*

Вече не искаш кон¹⁶? Защо? Запиши отговора си.

Готов ли си за следващото приключение?

4_18_Магията на сферите

Сферите отново приближаваха.

– Търсят Оги – прошепна Омайничето Ели. – Черната май дебне
Бялата.

– Страхувам се... Колкото повече обикалят наоколо, толкова по-
опасно става. – въздъхна Оли.

– Бялата трябва да се срещне с Оги. – Маймунката Ефу тръгна срещу
неканените гостенки, но Ели я спря.

– Джаф! Ами Черната? – изръмжа Дани.

– Да ги разделим! – Скакалецът Скокльо подскочи и се приземи върху
гърба на кученцето.

– Черната ме тегли към себе си. Привлича ме. – малката водна капка
Ави полетя след нея, но в последния миг успя да се вкопчи в ухото на
Дан.

– Ох-и! Мощна магия. – плесна с криле малкото гарванче.

– Скрийте се! – гракна старият вълшебник Ох и полетя между двете
сфери¹⁷.

Доближи се до Бялата и... хоп! Превърна се в белобрад старец с
островърха шапка със звезди по нея. Размаха вълшебната си пръчица.
Бялата сфера проблесна и изчезна зад хълма. Черната се завъртя шеметно

¹⁶ Ако обясниш добре, защо не ти е нужен кон – ако отговорът ти се основава на
знанията ти за скандинавските митове, можеш да заслужиш по 100 точки
любознателност, информация, вълшебство и сила. Повярвай, струва си да се поровиш
из книгите... Тези точки може да спасят живота ти.

¹⁷ Сфера – това е терминът, с който учените назовават кълбото. Топката ти също има
кълбовидна или сферична форма.

около него. Вълшебникът започна да се смалява, смалява... Превърна се отново на гарван. Падна безсилен на земята.

– Джаф! Черна-неверна! Страхопъзла! Старци ще събаря... Що не дойдеш с мен да се пребориш?! Острите ми зъби да опиташ!

Кученцето подмамваше черната сфера към пещерата.

Щом я поде силното въздушно течение, Дан отскочи и заедно с Ефу затиснаха отвора с голям камък.

– Ави! Изчезна. И Скокльо го няма. – изплака червеното омайниче.

– Тук съм, Ели.

Скакалецът се измъкна от пукнатината пред Скалата.

– Когато вятърът пое Черната сфера, нещо ме запрата в пукнатината. Причерня ми пред очите. После се ударих и видях звезди посред бял ден...

– Ох-и! Изплашил си се.

– Всички се страхуваме, но трябва да спасим Ави... – малката круша тръгна към пещерата.

– Чакай, Оли! Ави не е в пещерата. – обади се Скалата. – За да я открием, първо трябва да помислим. Кажете, какво научихме за двете сфери?

– Джаф! Приличат на кълбовидни мълнии, но живеят много по-дълго. Променят скоростта си. Преодоляват въздушните течения.

– Ох-и! Магия! Носят бяла и черна магия!

– Дан се опита да надхитри Черната сфера и да я затвори в пещерата, но май тя точно това е искала...

Мама Йоли погали Оли. Искаше ѝ се да я притисне до себе си и никога, никога повече да не позволи на своето храбро момиче да рискува...

– Успяха да отвлекат Ави. – проплака Ели.

– Джаф! Никой не е отвличал Ави. Тя сама скочи. Не можах да я спра... Каза, че докато не ги предизвикаме, нищо няма да научим...

– Да ги предизвика? Че това да не са живи същества?! – ядосано избоботи Пороят Ото, след като се появи, както винаги, изневиделица.

– Дори да не са, разум ги насочва. Джаф!

– Ох-и! И то могъщ! Владее и бялата и черната магия...

– Съмнявам се, че един и същ разум насочва и двете... – замисли се старият вълшебник Ох.

Скалата погледна въпросително. Вековната мура Вемура мълчеше.

Ако се досещаш, къде е Ави, побързай да пристигнеш навреме! Прочети „Изворът на мъдростта“.

Ако чувстваш, че незабавно трябва да полетиш над хълма, да откриеш бялата сфера и да я отведеш при Оги, действай!

4_19_ Оги и Бялата сфера

Превъплътил си се в образа на Охи. Летиш пред сияйната сфера. Водиш я към върха на скалата, където Оги често посреща изгрева на слънцето.

– Ами ако не съм прав? – мислиш си, а сърцето ти се свива. – Ами ако Ламята я е изпратила?...

Гневно проблясване. Сякаш сферата възприема съмненията ти. Изпълва те светлина. Може би тя се опитва да те убеди, че няма да навреди на Оги. Точно когато първият слънчев лъч надникна иззад хоризонта, сияйната сфера достигна до Оги. Разшири се и го обгърна.

– Оги! Къде си? Ох-и?

– Тук.

Сиянието изчезна. Кълбовидната мълния вече я нямаше.

– Ох-и! Какво стана?

– Обгърна ме нежност, топлина и радост. Чувствах се защитен, обичан, закрилян.

– Като в гнездото – под крилата на мама и татко.

– Почувствах, че в мен се влива сила и...

– Ох-и! И какво?

– Не знам. Може би някога ще науча...

4_20_ Изворът на мъдростта

Припомни ли си скандинавските митове?

Превъплътил си се в образа на Тор – скандинавския бог, победител на ледените великани – хримтурси?

Мяташ се на желязната си колесница. Вълшебните козли, впрегнати в нея, препускат толкова бързо, че неусетно стигаш до ледения дворец на

великана Мимир. Извисяват се в небесата островърхи кули. Стотици дъги се вият около тях и се отразяват във водите на Извора на мъдростта¹⁸.

– Я, кой ми е дошъл на гости! – Мимир изскача внезапно пред теб. – Добре дошъл, Тор. Баща ти – Один – ми даде дясното си око за глътка вълшебна вода. А ти какво ще пожертваш? На теб и цяло ведро няма да ти стигне, за да поумнееш...

Усещаш, как по челото ти се стича пот. Плъзва се по косите ти. Влиза в ухото ти.

– Бре! И това ми било храбрец! Как си успял да победиш хримтурсите?! Щом от мен – стареца – се страхуваш... Успокой се! Тук никой с никого не воюва. Казвай! Защо си дошъл?

Не знаеш, какво да кажеш. Не можеш да нападнеш великана Мимир. Той пази Извора на мъдростта. Тук битки никога не са се водили. Лъжи никога не са изричани.

– Черна кълбовидна мълния?... – шепне някой в ухото ти.

Повтаряш въпроса.

– Не знам дали бе мълния. Прогоних черно кълбо с диаметър десетина сантиметра. Опита се да докосне водата на Извора.

– Черното кълбо опасно ли е?

– Не ми се вярва.

– Благодаря.

Мяташ се на железната си колесница. Вълшебните козли препускат с все сила към Асгард – страната на боговете, към родния ти дом. Щом се отдалечавате достатъчно, крясваш:

– Излез! Ави, излез от ухото ми! Разказвай! Какво ти стори Черната сфера?

4_21_Какво научи Ави?

– Ави, какво ти стори Черната сфера?

– Нищо.

– Нищо?!

– Летяхме из тъмнината. После – над извора. Аз скочих.

– Скочи в извора, дето извира от корените на Великия Ясен Игдрасил? Извора на мъдростта?¹⁹ – изуми се Тор.

---

¹⁸ Виж „Скандинавска митология“ в „Оги и Кълбовидните мълнии“.

¹⁹ Виж „Скандинавска митология“.

- Аха...изпод Дървото на Живота.
- Само това ли ще кажеш – „аха“?! Та ти сега трябва да си по-мъдра от норните и от могъщите вълшебници в кралство Утгард!
- „Знам, че нищо не знам...“
- Това и аз го знам, макар и да не съм мъдрец. – Тор ухапа рижата си брада, за да укроти гнева си. Помисли си: „Все пак това мъниче успя там, дето великаните и боговете не можаха...“
- Мисля, че Черната сфера искаше да видя:
- Как огромни ледени канари падат в пламъците.
Как огънят ги обгръща, съска, топи ги, изпарява водата.
Как облаци се вият в небесата.
Как парата ги втечнява.
Как водата замръзва в огромни ледени канари.
Как те се търкулват в огнената бездна.
- Ави! Ави! – Тор се задъха от възторг. – Ти си видяла Сътворението! Сътворението на света!
- Огънят и Водата... Винаги ще бъдем заедно. Ще се борим, ще се променяме. Ще поддържаме живота.

Ави е узнала нещо изключително важно. Запиши го. Ще ти потрябва в „Оги и Вселената“.

4_22_ След Ави в звездната бездна

Убеден си, че сиянието около Ави е свързано с бялата и черната сфера. Решил си да рискуваш и да се превъплътиш в образа на малката водна капка. Речено-сторено!

Летиш с шеметна скорост сред непрогледна тъмнина. Къде ли е попаднала Ави? Чувстваш тревогата ѝ, но още не си успял да се слееш с мислите ѝ .

Не разбираш: Какво става? Накъде летиш? Май си вътре в черната сфера. Страхът подличко се промъква в сърцето, в мислите ти: „Ами ако се блъсна в нещо? При тази скорост?!... В тая тъмнина... Пфу – и това ми било приключение!...“

Май си се провалил... Нищо не научи. Летиш все по-бързо и по-бързо. Започваш да се въртиш. Успяваш да осъзнаеш, че се движиш в посока – обратна на часовниковата стрелка.

Страхът се вкопчва в теб. Губиш контрол над умениято си да се превъплъщаваш. Миг преди да се озovesш обратно в стаята си – пред недочетената книга – зърваш звездно небе.

Тържествуваш? Въпреки че страхът те победи?! Въпреки че не успя напълно да се превъплътиш в образа на Ави? Въпреки че нищо не научи?...

Хм, нищо ли?... Звездното небе, което зърна ти беше познато? Виждал си такова разположение на звездите в книга по астрономия? Така е изглеждало звездното небе по времето, когато е сътворена Слънчевата система? Има такава хипотеза²⁰?

*О, чел си такива интересни неща?! Браво!
Какво научи за Бялата и Черната сфера? Осъзнаваш, че те не са обикновени кълбовидни мълнии. Запиши, по какво се отличават от тях.*

Ето, какво се случи с Ави и Тор, когато се завърнаха от страната на хримтурсите:

4_23_Нетфоните

Тор и Ави стояха на стръмния бряг до езерото. Гледаха и не вярваха на очите си:

Всяка млада пъстърва бе захапала своя нетфон. Не можеха нито да ядат, нито да плуват. Вкопчени в нетфоните, втренчили поглед в екраните, те приплясваха вяло с опашки. Не чуваха и не виждаха нищо около себе си.

Високо над сипея ХоГ пълзеше и дебнеше. Сгърчи се от усилие, но успя да бутне само едно малко камъче. То се търкули. ХоГ се ухили доволно и насочи камерата. Камъчето се блъсна в няколко по-малки. Те раздвижиха още няколко. Сипеят оживя. Загърмя, затрещя каменопадът. Скоро цели канари се сриваха в езерото. Една от тях затрупа Ави. Друга – блъсна Тор. Той размаха верния си чук Мьолнир. Опита се да спаси малката капка. Разби скалата, отмести камъните, но не можа да намери Ави.

А ХоГ – доволен – снимаше ли, снимаше...

Върху екраните на нетфоните се виждаше, как разгневеният Тор руши канарите, как напразно търси Ави.

Младите пъстърви се забавляваха.

---

²⁰ В речника на „Оги и кълбовидните мълнии“, ще намериш значението на думата „хипотеза“.

- Ах, какъв екшън!
- Вълнуващо реалити-шоу!
- Сега ще изскочи прекрасният мистър Дъг!
- Ще спаси красавицата!
- Американските дъгови пъстърви винаги побеждават!

ХоГ снимаше ли, снимаше... Тор го видя. Разбра, кой е предизвикал каменопада.

- Ти, жалък червей! Дори хримтурсите²¹ имат повече достойнство!

В този миг от езерото изплува Дъг. Доближи се до брега. От перката му изящно скочи Ави.

Пъстървите пощуряха от радост. Пляскаха с опашки и викаха:

- Браво!
- Чудесно изпълнение!
- Прекрасно забавление!
- С-с-само с-с-с Нетфон!

Тържествуващата Ла Миа тикна в ръката на Тор един нетфон. Той загуби ума и дума при тая наглост. Докато се съвземе, ХоГ и Ла Миа изчезнаха.

- Дори и хримтурсите²² не са толкова подли! ХоГ и Ла Миа нямат ли поне капчица достойнство?! Не знаят ли, какво е честен бой, с оръжие в ръка?!

– Тяхното оръжие е рекламата. – обади се Дъг. И ти – Тор, а и всички ние вече сме част от нея.

– Да ме превърнат в свое оръжие?! Позор! Аз, скандинавският воин не слугувам на жалки червей! Що за свят е вашият?! Май са прави норните: Залее ли алчността света на хората – приближава краят и на нашия Асгард...

В този миг нетфоните заработиха отново. На екраните се появиха Кученцето и Гарванчето. Пресегаха се към високите клонки с къпини и малини, надвиснали над урвата. Скараха се, кой да ги обере. Сбиха се. Търкулнаха се в трънаците. А Свраката дори не ги погледна. Излапа къпините и малините, заради които те се сбиха.

---

²¹ Кой са хримтурсите? Виж „Скандинавска митология“ от „Оги и Кълбовидните мълнии“.

²² Виж „Скандинавска митология“ от „Оги и Кълбовидните мълнии“, за да разбереш: Кой са хримтурсите? Какво могат норните? Къде се намира Асгард?

Обективът на камерата показва в едър план изподраното кученце и проскубаното гарванче. После – вкусните къпини, алените малини, които изчезват в човката на Свраката. Накрая – младите пъстърви – ухилени пред екраните на своите нетфони.

Прозвуча гласът на Ла Миа: „Нас-с-слаждавайте се! Надс-с-смивайте се! Забавлявайте се! С-с-само с Нетфон!“

На екрана се появи образът на Дъг. Той отвори голямата си зъбата уста, в която влетя скакалецът. Дъг щракна със зъби. Пъстървите захихикаха.

Проехтяха деветте гласа от деветте ламски глави: „Нетфон е с-с-сила! Нетфон ти дава богатс-с-ство и влас-с-ст! Ти ги зас-с-служаваш!“

– Горкият Скакалец!

– Ефу! Жив съм. Не плачи! – Скокльо подскочи и се приземи върху рамото на маймунката. – Дъг ме спаси. Ламята кресна с деветте си глави едновременно. Вятърът ме отвя в устата на Дъг. Той ме предпази от пясъчната вихрушка. Скри ме на другия бряг на езерото.

– Джаф! А пък ние с Охи се поскарахме.

– Ох-и! И се сборичкахме.

– Джаф! Но после се сдобрихме.

– Ох-и! И Свраката ни помогна – обра високите клонки. Поделихме си малините и къпините.

– Значи оня жалък червей е изопачил всичко! – възмути се Тор.

– ХоГ и Ла Миа искаха да посеят в душите ви ярост, злоба и жестокост. – обади се Стариият гарван Ох. – Този видео-клип противоречи на всичко, което ценим в нашата гора...

– Джаф! Да си помагаме.

– Да не се надсмиваме над чуждото нещастие. – тихо рече Омайничето Ели.

– Плаши ме алчността им. – потръпна маймунката Ефу – Чувствам омразата на Ла Миа...

Дотърча и малката круша Оли:

– Мама Йоли каза, че можем да спасим младите пъстърви, като използваме рекламата.

– Ами тъй де! – засмя се Скакалецът. – С техните камъни – по техните глави!

- Джаф! Ще направим наш видео-клип!
- Ще им покажем колко са смешни! Ох-и! Хи-хи!
- Самохвалството на ХоГ и надменността на Ла Миа също може да ни послужат. – подсети ги Оли
- Аз ще отведа младите пъстърви в океана. Истинските опасности бързо ще ги излекуват. – Дъг плесна с опашка, но преди да се гмурне се сети за нещо много важно. – Оги реши да не ползва дара на Лунния лъч, за да запази приятелството ви...

„Огненото драконче още не е пораснало и не може само да се брани. А приятелите му – вместо да помогнат...“ мислиш си и много ти се иска да разбереш, какво ще направят те...

4_24_Да обърнеш заклинанието

*Овладя ли новото оръжие – „И“ – информацията?
Виж, как Оги и Ох го прилагат:*

Гарванът Ох, синът му – Охи и Оги – Огненото драконче дълго се ровиха из магическите книги. Ох откри едно забравено заклинание. То обръща магиите – праща ги с двойно по-голяма сила срещу този, който ги е направил. Огненото драконче научи бързо заклинанието, но...

- Страхувам се, да не нараня някого. – въздъхна Оги.
- Ох-и! Омагьосай мен!
- Джаф! Мен!
- Ох! И двамата ще участвате. Дан, защити мислите си от Охи!
Използвай магията на Ламята.

Още рекъл-неизрекъл заклинанието, Дан изненадано подскочи:

- Джаф! Съжаляваш, че не си храбър като мен? Но ти си много по-смел!
- Охи, обърни магията – изречи заклинанието! – заръча старият вълшебник.

Речено-сторено! Гарванчето учудено погледна Дан.

- Ох-и! Искаш да летиш като мен? Че какъв летец съм аз – подхвърквам от клон на клон...
- Действа! Заклинанието обърна посоката на магията! – Оги засия от радост. – Готови сме да посрещнем ХоГ и Ла Миа.

4_25_Кой, кого?

– Езерото е наше. Купихме го. И без ключето ще им взема водата. Змейовете си отидоха. Вече никой не може да ми се опълчи. – мърмореше Ламята.

– Обявих нереално висока цена за изкупуването на местната дървесина. – изпъчи се ХоГ – Из планината плъзнаха пълчища от голтаци. Тайно изсичат гората.

– Хитро. Изчезне ли гората – тук ще се възцарят жегата и студът. Ще ги съ-с-сипят. – снизходително го погледна Ла Миа.

Докато Ламята и Червеят крояха коварните си планове, Оги изрече заклинанието. ХоГ внезапно чу мислите на Ла Миа:

„Жалък червей! Опита се да ме измамиш. Ама не успя. Не знаеш, че мога да чета мислите ти. Купуваше за себе си дъскорезниците. Но те бяха вече мои. С „продавачите“ се повеселихме за твоя сметка. „Продадоха“ ти ги повторно – договорите, които подписа са невалидни. Поделихме си твоите пари. От реклама може и да разбираш, но от търговия – не! Деветте ми глави не можеш да надхитриш.“

Във всяка глава по девет ламски езика коварно нашепваха, злорадо съскаха. Но Ла Миа явно бе подценила самообладанието и хитростта на Червея. Той с нищо не показва, че чува мислите ѝ. Продължи да ѝ слугува – покорно и безропотно.

Ала скоро започнаха арести. Някой бе изпратил в полицията снимки, разобличаващи дървосекачите и търговците. Замлъкнаха машините в дъскорезниците. Бяха наложени огромни глоби заради незаконната сеч.

Арестуваните бяха осъдени да садят млади фиданки, да се грижат за тях толкова години, на колкото са били отсечените дървета.

А какво направи Ламята?

Ламята си мислеше, че е непобедима. Та нали змейското опълчение си отиде.

– Сега лес-с-сно ще се с-с-справя с тях! – Сама се успокояваше тя, докато пълзеше край пропастта, в която я бяха хвърлили змейовете. – Змейовете и Пороят сега ги няма. – Ламята изпълзя на поляната. – Ис-с-кам си ключето!

Пред нея смело се изправи зеленоокото момченце Оги.

– Здравейте! Намерихме украшението ви. Ето, вземете го. – Оги ѝ подаде ключето-близнак от стрелбището. Изгубили сте го край езерото на младите пъстърви.

– И-с-с-скам си ключето! Моето ключе! Къде сте го с-с-скрили?!

Ламята се развъртя и с опашката си повали няколко млади дървета.

– Ние уважаваме гостите си, но ако те вредят на гората и планината...

– С-с-само се опитайте да ме изгоните и ще ос-с-станете без вода!

Езерото е мое!

Ламята замахна с тежката си лапа и ... аха да размаже зеленоокото момченце...

В този миг се появиха Бялата и Черната сфера. Врълетяха с бясна скорост. Докоснеше ли Бялата сфера някоя люспа, тя се нажежаваше до бяло. Приближеше ли Черната – люспата се вледеняваше и напукваше.

Долетя и вълшебният чук Мьолнир. С такава сила тресна Ламята, че бронята ѝ се разпиля, разсипа се като пясък по брега. Появи се и Тор.

– Изчезвай оттук и никога повече кракът ти да не е стъпил на тази земя! – провикна се Тор. – Ако ти е мил животът, забрави завинаги пътя към тая планина!

Съскайки и изгаряйки всичко по пътя си, Ламята пак се търкули в пропастта. „Позор! – мислеше си тя – Преди поне ме победиха по-достойни противници – змейовете. А сега – някакъв си варварин!...“

Какво направиха после кълбовидните мълнии? Е, май не са само мълнии... Какво са тогава? ... Може би някога ще научим, но... Засега нямаме достатъчно информация.

„Какво ли е това?“ – Лунният лъч надникна иззад облаците и видя, че всички спяха. Спеше и Огненото драконче – сгушило се в Бялата сфера. Спеше и сънуваше ласките на своите мама и татко. Не ги виждаше, но чувстваше, колко много го обичат.

Спеше и малката водна капка Ави – гушнала Черната сфера. Спеше и сънуваше необятни простори с много звезди.

А Бялата и Черната сфера се бяха преплели така, че спящите Оги и Ави образуваха странна рисунка, която напомняше китайския символ ИН – ЯН.

„Какво ли означава всичко това?“ – чудеше се Лунният лъч.

Ще разбереш, ако прочетеш поредицата за Огненото драконче:

„Оги и Ламята“
„Оги и Градушката“
„Оги и Дъг“
„Оги и Кълбовидните мълнии“
„Оги и Сушата“
„Оги и Халата“
„Оги и Ген“
„Оги, Лим По и Чудовището“
„Оги и Вулкана“
„Оги и Гейзера“
„Оги и Черната орда“
„Оги и Вселената“.

Очакват те още много приключения, страховити битки, истински предизвикателства за смелостта и мисловните ти умения...

4_26_ Скандинавска митология

На Скандинавския полуостров сега живеят шведите, финландците, норвежците. В техните митове има много общи богове и герои. „Старата и Новата Еда“ – източниците, в които са запазени тези митове са намерени в Исландия.

За най-любознателните читатели е тази кратка информация, подбрана от скандинавските митове.

Асгард – Първите скандинавски богове – Один, Вили и Ве – нарекли себе си „аси“, а страната си – Асгард. Построили я високо над Земята.

Бергелмир – Внук на исполина Имир – първото живо същество, според скандинавската митология. Имир бил силен и жесток. Боговете въстанали срещу него. Убили го. Кръвта му заляла света. Удавила децата му – великаните. Само един от внуците на Имир – Белгермир – успял да построи лодка и да се спаси заедно със съпругата си.

Валкирии – храбри девойки – войни. Помагат на най-смелите. Грижат се за героите, паднали в битка – отвеждат ги във Валхала.

Валхала – дворецът на Один с 540 стаи

Ван – могъщ добър дух. Ваните живеели далеч от хората и асите. Царството им се наричало Ванхейм. Намирало се на запад от Асгард. Ваните никога, никому не причинявали зло. Много време живели в мир. Когато от Йотунхейм дошли норните и златният век свършил, асите с все по-голяма завист гледали огромните богатства на съседите си. Завистта е лош съветник. Асите нападнали Ванхейм. Един метнал копието си и тъй извършил първото в света убийство заради злато. Сбъднало се предсказанието на норните – заради алчността и завистта си, боговете пролели кръв, затова рано или късно щяла да бъде пролята и тяхната...

Великият ясен Игдрасил – Дървото на Живота в скандинавската митология. Клоните му се разпростират над целия свят. Корените му се намират в три страни:

Нифелхейм – царството на мрака, мъглите и ледовете, откъдето извира **Хвелгермир**.

Йотунхейм – страната на великаните. Там е Изворът на Мъдростта, пазен от страшния великан Мимир.

Митгард – страната на хората. Там е изворът Урд. (Виж и „Урд“.)

Великият ясен Игдрасил е опората на света. Той е пътят свързващ небето, земята и подземния свят.

Верданди – средната от норните. Името ѝ означава „настояще“. Тоест – това, което се случва днес, сега. (Виж и „норни“.)

Имир – първото живо същество – прародител на богове, великани и хора. Родил се от искрите, излитащи от царството на огъня – Муспелхейм и разтопения лед в царството на мрака и вечните ледове – Нифелфейм. Възправил се исполинът – великият Имир – наред необятната бездна Хинунгагап. Имир бил силен и жесток. Първите богове – братята Один, Вили и Ве въстанали срещу него и го убили. От тялото му сътворили Света.

Йотунхейм – боговете Один, Вили и Ве създали на изток от Митгард страната Йотунхейм. Дали я на великана Бергелмир и на неговите потомци – хримтурсите – жестоки и коварни като леда и пламъка, от който се появил Имир – дядото на Белгермир. (Виж и: „Хинунгагап“, „Нифелхейм“, „Муспелхейм“, „Имир“)

Мимир – страшен великан, който пази Извора на Мъдростта в Йотунхейм. Веднъж младият бог Один го помолил да пие вода от него.

– Нищо даром не се дава. Особено умът! В замяна какво ще получа?
– запитал великанът.

– Всичко, което пожелаеш. – отговорил Один. – За нищо не ми е жал, защото мъдростта е по-скъпа от всичко на света.

– Тогава... дай ми дясното си око!

– Съгласен съм. Умният с едно око вижда повече, отколкото глупавият с двете.

Така загубил Один окото си. Пил от Извора на Мъдростта – затова за него няма тайни нито в миналото, нито в настоящето, нито в бъдещето.

Мит – древно народно сказание за Сътворяването на Света, за природни явления, богове и герои.

Митология – обединява митовете на един и повече народи.

Митгард – тоест „Средна страна“. От тялото на Имир боговете създали Митгард – страната на хората. От ясен направили мъж, от елха – жена. Техните потомци населили Средната земя – Митгард.

Муспелхейм – царството на огъня.

Мьолнир – вълшебният чук на бог Тор. Може да разбие на пясък и най-големите и здрави скали. Винаги поражява целта, а после се завръща в ръката на стопанина си. Железният чук бил изработен от гномите – най-изкусните майстори от подземното царство. (Виж и „Тор“.)

Нифелхейм – царството на мъглите.

Норни – три вълшебници, които определят съдбата на света, на хората, на великаните и дори на боговете.

Едната – стара и сбръчкана – се казвала Урд – „минало“.

Другата – на средна възраст – била Верданди – „настояще“.

Третата – най-младата – наричали Скулд – „бъдеще“.

Норните дошли от Йотунхейм – страната на великаните. Заселили се в Митгард, край извора на Урд. Там е дворецът им.

Норните предрекли, че в сърцата на хората, великаните и боговете ще се промъкнат алчността и жестокостта. След много войни старият свят ще загине – предсказали те. Само тези, които нямат вина за убийства и клетвопрестъпления, само те ще останат живи, за да градят и стопанисват новия свят, който ще се роди от гибелта на стария.

Один – най-старият от скандинавските богове. Баща на всички аси. Най-мъдрият между тях, защото пил от вълшебния извор. (Виж и „Мимир“.)

На раменете му са кацнали два гарвана. В нозете му лежат два вълка. Те му разказват за всичко, което става на Земята. Денем гарваните я облитат. Нощем вълците я обхождат.

Осем кракият жребец на Один е най-бързият на света.

Наметнат със старо синьо наметало, с широкопола шапка – като беден странник Один се скита по света. Тежко и горко на онзи, който е забравил законите на гостоприемството и го прогони от прага си. Один не се нуждае от храна. Копието му винаги поражда целта и сее смърт сред враговете. Дворецът му – Валхала е най-големият и най-красивият в Асгард.

Скулд – най-младата от норните. Името ѝ означава „бъдеще“. (Виж и „норни“)

Тор – скандинавски бог на гръмотевиците. Могъщ червенобрад богатир. Син на Один и на богинята на Земята – Йорд. Бил огромен – толкова тежък, че кон не можел да го удържи. Затова вървял или се возел на желязна колесница, теглена от два вълшебни козела. Те били по-бързи от ветровете. По-пъргави дори от осемкракия кон на Один. Ако се наложи, Тор можел да ги изяде... после те пак оживявали, ако запази костите им. Тор носел вълшебен пояс, който удвоявал неговата и без това необикновена сила. На ръцете си носел железни ръкавици. Имал железен чук, изкован от гномите. Чукът се казвал Мьолнир. Разбивал на пясък най-големите и здрави скали. После сам се връщал при стопанина си. Тор бил повелител на бурите и гръмотевиците, закрилник на добрите стопани. Пазел нивите и домовете на хората и боговете от нападенията на великаните-хримтурси. Без неговата бдителност и сила те биха унищожили набързо цялата Земя.

Трудгелмир – шесто-глав великан – родил се от краката на исполина Имир – първото живо същество на света. Трудгелмир е първият великан-хримтурс.

Урд – Извор в Митгард – страната на хората. Край него се заселили норните. (Виж „норни“.) Привечер над водите му се издига гъста като мъгла медена роса, която поръсва цветята. Пчелите я събират и правят най-сладкия, вълшебния, мед. Който го вкуси – познава радостта от творчеството. Добива способността да пише прекрасни стихове и песни.

Хвелгермир – изворът, бликнал в Нифелхейм - царството на мъглите. Той дал началото на 12 мощни реки. Стремително се понесли те на юг, където падали в огромна бездна – Хинунгагап. Жестокият студ сковавал водите им. Превръщал ги в лед. Ала Хвелгермир не пресъхвал. Ледовете нараствали все повече и повече. Придвижвали се към Муспелхейм –

царството на огъня. Приблизиха се толкова, че започнали да се топят. Излитащите от Муспелхейм искри се смесили с разтопения лед и му вдъхнали живот. Тогава от бездната Хинунгагап се изправила исполинска фигура. Това бил Великанът Имир – първото живо същество на света. (Виж и „Имир“)

Хинунгагап – огромна бездна между царството на мъглите и царството на огъня.

Хримтурси – потомците на великана Трудгелмир. (Виж и „Трудгелмир“) Хримтурсите били жестоки и коварни като леда и пламъка, които ги създали.

4_27_Речник към „Оги и кълбовидните мълнии“

Видеоклип – Текст, образи, информация – обикновено записани в цифров вид, излъчвани по телевизията или интернет. Най често видео-клиповете се използват за реклама.

Европа – Красива девойка, в която се влюбил Зевс. Техните потомци населили континента, който носи нейното име. Има много книги, в които е преразказан митът за Европа. Най-интересните са включени в библиографията към „Оги и Кълбовидните мълнии“.

Зевс – върховният бог-гръмовержец в древногръцката митология.

Имиджмейкър – Човек, който се грижи за това – все повече и повече хора да харесват даден човек или фирма. Създава им нов, по-привлекателен образ.

Информацията е това, което възприемаш - виждаш, чуваш, усещаш, това, което осмисляш и разбираш. Тя ти помага да вземаш верни решения, да действаш, да постъпваш правилно.

Кълбовидна мълния – виж и епизод 4-15.

Перун – Бог на славяните. Повелител на гръмотевиците и светкавиците. Ако искате да се запознаете по-подробно със славянската митология, потърсете в интернет.

Пиар – човек, който служи на фирма или видна личност – осъществява връзките ѝ с обществеността.

Превъплътител си се – Това означава, че възприемаш, мислиш и действаш като някой от героите. Притежаваш неговите умения, способности и недостатъци. Изпълняваш неговата роля. Най-често актьорите се превъплъщават на сцената – изпълняват съответната роля. Докато четеш историите за „Огненото драконче“ често ще имаш възможност да решаваш и действаш вместо някой от героите – тоест, да се превъплъщаваш в неговия образ. И разбира се – да понасяш последиците – резултатите от своите действия. Така най-добре ще оцениш своите решения.

Пророчица – жена, която предсказва бъдещето. В древността хората вярвали на предсказанията. Владетелите се съветвали с прочути пророчици преди да започнат война или да сключат мир.

Реклама – Начин за представяне на стоки, фирми, политически партии и личности. Рекламата им помага да стават все по-известни и да печелят от това.

Рушвет – тази дума е турска. Означава „подкуп“. Пари, които някой получава незаконно – за да направи нещо, което и без това е длъжен да стори, защото е част от служебните му задължения.

Сфера – тяло, чиято повърхност се намира на еднакво разстояние от центъра му. Например, топката е сфера.

Тангра е върховният прабългарски бог.

Хала – Носи черни градоносни облаци. Води опустошителни дъждове, ветрове, вихрушки или причинява страшна суша. Краде урожая. Образът на Халата се среща в българската и славянската митология. Виж и фолклорната енциклопедия към „Оги и Халата“.

Хипотеза – Опит за научно обяснение на природно явление. Ако една хипотеза бъде доказана с факти и експерименти, тя се превръща в научна теория.

4_28_ Библиография към „Оги и кълбовидните мълнии“

ЙОРДАНОВА, Лозинка. Българска народна митология разказана за деца. – София : „ЕМАС“, 2000. – 256 с.

- Тангра – с. 215.

КУН, Николай. Старогръцки легенди и митове. – София : ПАН, 2005. – 270 с.

ЛЕГЕНДИ и митове. Събрани и преразказани за деца от Пламен Тотев и Светлана Янчева. – София : „Персей“, 2008. – 256 с.

- Зевс – с. 8-11.
- Олимп – с.12.
- Открадването на Европа – с. 48-49.
- Имир – леденият великан – с.141.
- Български и славянски легенди и митове с. 169-184.

ОГНЯНОВА, Елена. Традиционни празници в България. – София : ИК КОРАЛОВ И СИЕ, 2002. – 224 с.

- Гергьовден – с. 49 – 50.

РАГАШ, Клод-Катрин и Марсел Лаверде. Сътворението на света. – София : Издателство ХЕМУС – АШЕТ ЖЪОНЕС, 1994. – 48 с.

- Имир – леденият великан – с. 2 – 3.

СКАНДИНАВСКА митология. – София : Литера Прима, 1995. – 122 с.

СТАРЕВА, Лилия и др. Детска фолклорна енциклопедия. : Т. 1. – София : „Листа“, 1996. – 144 с.

- Гръмотевица и светкавица – с. 65 – 69.

4_29_Отговори на въпросите към „Оги и Дъг“

1. Ави е водна капка, а водата умее да запомня и вае мигновено.
2. Когато светлината премине през крилете на Огненото драконче, а после през лупата, попадайки върху рисунката на Ави, тя я увеличава. Рисунката засиява и вече се вижда не само външният образ на непознатото същество от езерото, но и схемата на хрилете му, дванадесетте хрилни тичинки на първата хрилна дъга – чрез тях кръвта му се обогатява с кислород. Тоест – така то диша.
3. Първото вълшебство на Лунния лъч е, че превръща Скалата в компютърна скала. Второто му вълшебство е, че дарява Оги с уменията да чете мислите на този, когото погледне.

4. Вълшебството на РаПър е, че откроява приликите и разликите между предметите и явленията. Танцувайки, огледалното човече показва намеренията на тези, които се отразяват в него.
5. На много висока цена героите от „Оги и Дъг“ научиха:

**„Никога да не позволяват друг да мисли,
друг да решава, друг да действа вместо тях.“**

Ако внимателно си прочел „Оги и кълбовидните мълнии“ притежаваш ценна информация. Тя може да ти донесе победа.

4_30_ Опитай се да отговориш:

1. Според стария гарван-вълшебник, кое е най-силното заклинание?
2. Кое е най-важното нещо, което Ави научи?
3. Кое е оръжието на ХоГ и Ла Миа?
4. Какво ще се случи с онзи, който загуби корените си? Припомни си думите на мама Йоли.
5. Забеляза ли, че всеки от екипите има свой подход към добиване на информацията? Охарактеризирай го накратко.

Запиши отговорите си в дневника на приключението. Не надничай! Играй честно! Първо отговори и тогава прочети:

4_31_ Отговори на въпросите към „Оги и кълбовидните мълнии“

След всеки отговор е написана цифра – това са точките информация, които си заслужил, ако си отговорил правилно.

1. Според стария гарван най-силното заклинание е предпазливост и внимание. – 1
2. Най-важното нещо, което научи Ави е: „Водата и Огънят винаги ще бъдат заедно – ще се борят, ще се променят. Винаги заедно ще създават и пазят живота.“ – 20
3. Оръжията на ХоГ и Ла Миа са:
  - Видео-клипът – 10
  - Рекламата – 20

4. „Който загуби корените си, който продаде Родината си – немил-недраг ще се скита. Радост и покой никъде не ще намери.“ – 20
5. Всеки от екипите има свой подход към добиването и използването на информацията:

Белите папионки – Скалата и Дан – издирват, събират информация

Черното перо – вълшебникът – старият гарван Ох и сина му – гарванчето Охи – съпоставят, тълкуват

Червеното ветрило – маймунката Ефу и червеното омайниче Ели – чувстват, предчувстват

Жълтите шапки – малката круша Оли и майка ѝ – крушовото дърво Йоли – прилагат, използват

Синеоките – Пороят Ото и водната капка –Ави – организират, действат

Зелените криле – Вековната мура Вемура и скакалеца Скок – създават нови идеи

Виж, как вълшебният инфоглед отговаря на петия въпрос – за добиването и ползването на информация.

Много е важно! За да побеждаваш винаги трябва да проверяваш, дали не те заблуждават. Ако информацията, която имаш не е вярна – решенията ти ще бъдат погрешни. Затова враговете ти може и да се опитат да ти пробутат невярна информация.

Дезинформация – така се нарича съзнателното изопачаване на фактите, до които има достъп противникът.

В „Оги и Сушата“ художничката се е пошегувала – нарисувала е погрешно един от героите. Разгледай внимателно илюстрациите. Откриеш ли дезинформацията – добави си по 100 точки наблюдателност и съобразителност.

Ако прочетеш книгата, ще научиш, кого спасява тази дезинформация.

Разгледай и рисунката с трапезата в „Оги и Дъг“. Пред странния обитател на езерото, върху трапезата са поставени две неща, които не би трябвало да са там. Кои са те? Припомни си, какво ядат змейовете, според информацията от фолклорната енциклопедия. Запиши отговорите си в дневника на приключението. Ще можеш да ги провериш в „Оги и Сушата“.

4_32_ Вълшебният инфоглед отговаря:

След всеки отговор има цифра – това са точките, които си заслужил, ако си вписал тази информация в своя дневник на приключението.

Може да четеш и без да изчисляваш завоюваните точки, но ако отговаряш на въпросите и изпълняваш поставените задачи, ще се научиш да мислиш по-добре...

1. Белите папионки – Скала и Дани винаги търсят фактите

Скалата разгада значението на имената и данните от визитката – така разобличи ХоГ и Ла Миа. – 1

Скалата видя образите върху огледалното човече РаПър и ги съпостави със спомена на скалите за звездното небе от времето, когато е създадена Слънчевата система. – 10

Дани разузна намеренията на младите пъстърви и научи, защо са продали езерото си. – 1

Дани забеляза, че сферите:

Променят скоростта си – 1

Могат да се движат срещу въздушните течения – 1

Съществуват много по-дълго време от от обикновените кълбовидни мълнии – 1

Сякаш търсят някого – 1

2. Черното перо – Старият вълшебник Ох и гарванчето Охи съпоставят фактите и ги тълкуват – правят изводи:

Че Бялата и Черната сфера носят мощна магия – 1

Че могъщ разум ги насочва – 1

Че Бялата сфера търси Оги и трябва да я отведат при него – 1

Че ХоГ и Ламята са искали с видео-клипа си да посетят ярост, злоба и жестокост – 10

Че видео-клипът противоречи на всичко, което ценят приятелите на Оги:

Да си помагат – 1

Да не се надсмиват над чуждото нещастие – 1

Да не се бият – 1

3. Червеното ветрило – Ели и Ефу разчитат на чувствата и предчувствията си.

Пророческият сън на червеното омайниче Ели предсказва появата на тайнствените сфери – 1

Маймунката Ефу усеща, че силите на скакалеца привършват. Помага му – магията на ключето да не го завлече в езерото – 1

По време на експеримента с ключето Ели разбира, че Ави е самотна и отчаяна – 1

Ефу възприема безкрайната, ледена безнадеждност на красивото, но страшно сияние, сред което би могла да попадне в плен Ави – 1

Ели допуска, че Черната сфера дебне Бялата – 1

Ефу осъзнава, че Бялата сфера трябва да се срещне с Оги – 1

Ели чувства омразата на Ламята и разбира, че Оги е в опасност – 1

Ефу се страхува, че алчността на младите пъстърви може да причини много беди на родния им край – 9

4. Жълтите шапки – Оли и мама Йоли са практични. Те първи откриват това, което може да бъде полезно, да помогне.

Оли търси умствените части на тайнственото ключе – 1

Обичта на майка и дъщеря ги кара да рискуват живота си една за друга.

Това дава възможност на горските обитатели да наблюдават сферите и да събират информация за тях – 1

Мама Йоли мисли, че Черната сфера иска да отвлече Ави – 1

Оли се тревожи за младите пъстърви, продали езерото си. Чуди се: “Къде ще отглеждат дечицата си?” – 1

Мама Йоли знае, че :”Който загуби корените си, който продаде Родината си, немил-недраг ще се скита. Радост и покой никъде не ще намери.” – 11

Мама Йоли предлага да използват Нетфоните, за да спасят младите пъстърви. Да обърнат оръжието на Ла Миа – рекламата – срещу нея – 1

5. Синеоките – пороят Ото и малката водна капка Ави обичат да организират, да експериментират, карат другите да действат и така добиват нужната информация.

Ото поема риска – позволява на ключето да го отвлече, за да разбере...

Какво? ...*Ще научиш, когато прочетеш “Оги и Сушата”.* – 1

Ави рискува – участва в експеримента с ключето – помага на гарвана Ох да го заключи във вълшебната кутийка. Разбира, че ключето има страшна сила – може да омагьоса Водата – да я плени сред безнадеждното сияние на ледените върхове. – 1

Ави смело полита заедно с Черната сфера и стига до Извора на мъдростта. - 1

Ави разбира, че Водата и Огънят винаги ще бъдат заедно – ще се променят, ще се борят, ще създават и пазят Живота. – 10

Ави разбира, че е видяла създаването на Слънчевата система. – 3

6. Зелените криле – Вемура и Скок винаги търсят новото, неочакваното.

Така успяват да достигнат до ценна информация и верни решения.

Мъдрото вековно дърво първо се запитва, дали тайнствените сфери са природно явление или проява на Разум и Вълшебство. – 10
Вемура знае, че там, където унищожават дърветата, се възцаряват Жегата и Студът. – 3
Скок пръв осъзна опасността, която носи ключето на Ламята. – 1
Скакалецът Скок предлага да разделят Бялата и Черната сфера. – 2

Максималният брой точки за информация, които би могъл да заслужиш сега е 96, но ако си получил 12 – това е отличен резултат. Запиши постижението си в дневника на приключението.

Кажи: Кой, кога е необикновено гневен и жесток?

Правилно:

Дан и Охи, когато се скарват и се сборичкват в малинака и къпинака.
Оли, когато се връща с ожулени колене и се скарва с мама Йоли.

Лесно бе да отговориш, защото това е налична, очевидна информация.
Опитай се да я съпоставиш с още един факт: Нещо е скрито в пукнатината... Сети се, нали? Ключето, разбира се!

Съпоставяйки фактите, можем да допуснем, че при появяването на Ламята в образа на Ла Миа, се е задействала една от магиите на ключето, която събужда гняв и жестокост.

Такъв вид магическо въздействие има...? Помисли!
Видео-клипът на ХоГ и Ла Миа, разбира се.

Това са два примера за **скрита информация**. Можеш да достигнеш до нея само ако размислиш.

Опитай се да отговориш сам на въпроса:

В първия епизод на „Оги и Кълбовидните мълнии“, какво пося Ламята в сърцата на нашите герои?

Сети ли се?

Страха и неверието към Оги.

Съмненията на Дъг – дали не е по-необходим на младите пъстърви.

Съмненията на Оги – дали има право да използва вълшебството – дар от Лунния лъч.

А сега си задай един въпрос, присъщ на Зелените криле:
Ами ако обърнем магията на Ламята срещу нея?

Какво ще стане ли? Ще разбереш от епизод „4-24 – Да обърнеш заклинанието“. Вече си го прочел? Добре.

Потърси в историите за Огненото драконче, още моменти, когато Огн-екипът успява да победи врага, принуждавайки го да изпита силата на собствените си оръжия. Запиши отговорите си в Дневника на приключението.

4_33_ Азбучен указател на „Оги и кълбовидните мълнии“

	Епизод №
Белите папионки.....	4-32
Бяла сфера	4-19
Жълтите шапки	4-32
Зелените криле	4-32
Извор на Мъдростта	4-20-21-22
Кълбовидна мълния	4-15
Мимир	4-20 и 26
Хримтурси	4-26
Червеното ветрило	4-32
Черна сфера	4-18-21-22
Черното перо	4-32

4_34_ Тайното оръжие – „И“- информация

НИ-СИ (Налична информация – скрита информация)

Е, най-сетне! Вече си мислех, че си забравил за тайното оръжие.

В „Оги и кълбовидните мълнии“ е инструментът за мислене „И“.

НИ-СИ: налична информация – скрита информация.

За какво ли? За всичко! Какво? Кога? Къде се случва? Кой? Кого? Защо?

Как иска да промени или да подчини.

Ето, видя ли! Вече потъваш в море от въпроси. Внимавай да не се удавиш!...

Кой е най-важният въпрос? Прецени, дали отговорът му ще ти помогне?

Казват ли ти истината? Точна ли е информацията?

И все пак – Какво е информацията?

Информацията е това, което възприемаш – виждаш, чуваш, усещаш, това, което осмисляш и разбираш. Тя ти помага да вземаш верни решения, да действаш, да постъпваш правилно.

НИ-СИ – този инструмент за мислене ни учи първо да си зададем въпроса: Каква информация ни е нужна? Какво трябва да знам, за да реша, как да спася приятелите си и да победея врага?

После се огледай. Припомни си това, което вече си прочел. Подреди наличната информация – това с което разполагаш.

Реша, какво още ти е нужно. Каква информация трябва да си набавиш?

Липсващата информация може да откриеш по различен начин: Като почувстваш, вкусиш, докоснеш, помиришеш – с една дума, като използваш всичките си сетива, за да възприемеш повече факти.

Кои са сетивата ти?

Зрение – дава ти образите и цветовете, които виждаш.

Слух – звуците, които чуваш.

Обоняние – миризмите, които усещаш.

Вкус – пази те, да не изядеш нещо, което ще ти навреди: горчиво ли е, люто ли е – внимавай! Солено, сладко – става ли за похапване?

Осезание е това, което чувстваш, докосвайки предметите: температура, форма, материал, от който са направени.

Освен нашите пет сетива, героите от Оги-екипа имат и други. Кои?

Припомни си епизодите, които си прочел и сам ще стигнеш до отговора на този въпрос. Сам ще издириш тази скрита информация.

Някои от сетивата на животните, например, са много по-силни от човешките:

Соколите и орлите летят много високо, но пак виждат тичащия из полето заек. Затова казваме “орлов поглед”.

Много преди да се заоблачи мравките усещат, че ще вали.

Всички животни стават неспокойни преди земетресение.

Скалите също крият безценна информация.

Колко ли още бихме могли да научим за сетивата на животните и за тайните на растенията...

Щом определиш:

Какво искаш да научиш?

Идва ред да решиш:

Къде да търсиш необходимата информация?

Как да се сдобиеш с нея?

- Да използваш справочните издания – речници, енциклопедии?
- Или търсачки в Интернет?
- Да попиташ приятелите си?
- Да експериментираш?
- Да предизвикаш някого да действа и така да научиш това, което искаш да знаеш?
- Да наблюдаваш?
- Да купиш информацията, която ти трябва?
- Да я получиш с вълшебство?

Когато искаш да се сдобиеш с информация, трябва да се съобразяваш със света, в който се намиращ в момента:

- Пророчици, орисници, норни предсказват бъдещето на боговете и героите от митологията.
- Вълшебници, магьосници от приказките гадаят и с помощта на кристално кълбо научават, какво замислят враговете им.
- Хората в реалния свят най-често изследват, експериментират, съпоставят фактите и правят изводи въз основа на тях.

Как ще търсиш информация – ти решаваш.

Но първо виж, какво е написано за кълбовидните мълнии в епизод 4-15. *Запиши в дневника на приключението, какво си научил за Бялата и Черната сфера.* От който и епизод да идваш, вече осъзнаваш, че те не са обикновени кълбовидни мълнии.

Запиши в дневника на приключението, по какво се отличават от тях. После се върни там, откъдето си прекъснал четенето, за да се въоръжиш с новото тайно оръжие.

4_35_Прочети!

Вихрушката ли е отвлякла Пороя Ото? Какво тайно вълшебство е скрито в нейната шапка? Кой иска да заграби подземните води? Защо бобрите строят диги край Божествения бряг? НЗЦ? Какво ли е това? И как ли ще помогне на Оги-екипа? Прочети „**Оги и Сушата**“, за да узнаеш.